

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 50. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614166144/facsimile.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

mærkede, at de manglede Seckraft; imidlertid slog han Harpen med megen Sikkerhed. Ved hans Side stod en ung Qvinde, der, som Adalbert siden erfarede, var hans Datter. Begges Dragt vidnede om ringe Kaar, og deres blege, kummerfulde Ansigtstræk røbede, at de, hvis Kald det var, at udbrede Glæde omkring sig, ikke selv vare lykkelige.

Efter et Par Ord af Datteren, holdt den blinde Sanger inde et Øieblik, medens Adalbert og hans Onkel nærmede sig. — »Hvad! er du blind?« sagde den Sidste, »ja, ja, hvor kan det være Andet! Sangerne maae være stokblinde i dette Land, thi kunde de skimte Dagen, da maatte de strax see, hvortil deres Haandværk fører.« — »Mit Haandværk er uskyldigt,« svarede den Gamle, »jeg synger kun om det Længsiforsvundne, det skader jo Ingen.« — »Hvor de Blinde skulle vise Vei, der gaaer det mod Mørke og Undergang,« sagde Czernim, »hvad var det ellers du sang? Det klang ret smukt.«

Den Gamle bukkede, og han og Datteren begyndte nu følgende Sang, hvori hun bestandig sang de to Begyndelsesstropher, og han Endestropherne i hvert Vers:

»Hvi staaer du saa eensom, o Birketræl
Paa Heden i Vinter og Vind?«
— »O, Jomfru, hvi vælger du Himlen til Læ?
Hvi er du saa hvid om Kind?«

»Jeg aldrig hviler bag Skov eller Hegn,
Derfor er jeg hvid om Kind!«
— »Mig aldrig forfrisker den faldende Regn,
Paa Heden i Vinter og Vind.«

»Min Siæl er bedrøvet, mit Haab bortveg,
Derfor er jeg hvid om Kind!«